

Og det er dér, jeg måske synes, det er det mest skuffende, at regeringen ikke har vist den vilje, den evne her i debatten i dag, hvor vi ikke på forhånd er kommet og sagt: Nu skal der serveres en stor pose penge for børnefamilierne. Tværtimod har vi sagt: Vi tror, det kan gøres bedre ved, at vi omprioriterer. Vi har lagt vores forslag frem, både i forbindelse med finanslovforhandlingerne her senest og også tidligere i forbindelse med de forslag, vi har lagt frem om deltidsarbejde.

Omdrejningspunkterne for regeringen og også for andre partier har været hensyn, som jeg sagde, til arbejdsmarkedet, i virkeligheden til de voksne. Lad mig citere fra socialministerens tale indledningsvis her ved debatten i dag, hvor socialministeren sagde: Regeringen har satset så hårdt på at sørge for, at der både er pasningsmuligheder nok, at der er pladser til alle, men også at vi vil gøre, hvad vi overhovedet kan for, at de pladser, der så er, passer til forældrenes behov.

Til forældrenes behov. Jeg spørger bare: Hvor kommer børnenes behov ind i den sammenhæng?

Arbejdsministeren sagde ved indledningen af debatten i dag: Jeg vil godt nævne, at jeg selvfølgelig godt er klar over, at der er nogle, der ønsker sig mulighed for børnepasningsorlov på deltid, og at der også er nogle, der godt kunne tænke sig, at ydelsen for børnepasningsorlov blev sat op. Men her er det altså, at hensynet til resten af samfundet kommer ind. Vi kan ikke affolke arbejdsmarkedet, og vi kan ikke tømme statskassen alene til fordel for børnefamilierne. Det er der er ingen der har bedt om.

Men vi har i dag bedt om, at man tager udgangspunkt i børnenes perspektiv, tager udgangspunkt i det, FN's børnekonvention taler om, når man taler om barnets bedste. Det er det, der bør være udgangspunktet, også når vi diskuterer sammenhængen mellem familieliv og arbejdsliv. Det er jo ikke bare for sjov, at vi ønsker den debat, men fordi der er børn, der kommer i klemme i det tids- og karrierepres, som mange forældre oplever i dag, også selv om de på overfladen tilsyneladende er velfungerende.

Lad mig derfor afslutte debatten fra Kristeligt Folkepartis vedkommende ved at citere Eskild endnu en gang – jeg tror, det var fru Jette Gottlieb, der tidligere citerede Eskild, som er 5½ år, og som sagde: »Jeg kunne tænke mig, at min far og mor fik fri fra arbejde kl. 12 eller kl. 1. Nej, nu har jeg tænkt mig om, helst kl. 12.«

Der er børn, der gerne vil have, at deres forældre har mere tid til dem. Det burde vi skaffe dem fra Folketingets side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 27 af René Skau Björnsson (S), Susanne Clemensen (CD) og Anders Samuelsen (RV) (se foran), vedtoges med 51 stemmer (S, SF, CD, RV og FRI) mod 11 (DF og KRF); 34 (V, KF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag nr. V 26 af Jann Sjursen (KRF).

Forslag nr. V 28 af Villy Søvnald (SF) og Jette Gottlieb (EL).

Forslag nr. V 29 af Eva Kjer Hansen (V), Jens Heimburger (KF) og Inge Refshauge (DF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder. (Ændring af 3-dages-reglen til en 5-dages-regel).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er nok de færreste, der ønsker en situation, hvor der udbryster konflikt på arbejdsmarkedet med varslede strejker til følge. Derfor er det glædeligt, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening i den rammeaftale, de har indgået om tilrettelæggelsen af forårets overenskomstforhandlinger, har signaleret, at de ønsker en øget mulighed for selv at forhandlingernes vej at nå et overenskomstresultat.

Men i den aktuelle situation er det jo ikke nok at have sympati for parternes ansvarsfølel-